

د حضرت زکریاه نبي کتاب - ماخذ انبياء

پېژندگلو

د حضرت زکریاه نبي کتاب د حضرت عیسیٰ مسیح د پېدايښت نه پینځه سوه کاله مخکې لیکلې شوی دی، هغه د حضرت عیسیٰ مسیح د راتلو عجیبه رښتینې پېشگوټې وکړه چې هغه به راځي او دُنیا له به د گناهونو نه خلاصون ورکوي. لکه څنگه چې حضرت حجی د جلاوطنۍ نه راواپس شوو یهودیانو ته حکم وکړو چې د خدای پاک کور بیا آباد کړی، نو دغه شان حضرت زکریاه هم هغوی ته دا حکم وکړو چې توبه وباسی او خدای پاک سره خپل کړی لوظ بیا تازه کړی. په دې دوران کې د خلقو دوباره روحانی ژوندون ته راتلل ضروری وو تر دې چې هغوی د دې دپاره تیار شی چې د خدای پاک کور آباد کړی او په کې د عبادت فریضه سر ته ورسوي. حضرت زکریاه هغوی قصوروار وگرځول ځکه چې هغوی هم هغه کارونه کول کوم چې د جلاوطنۍ نه مخکې د هغوی پلار نیکه کړی وو. هغوی د کونډو، یتیمانو او مسافرو او د عام انصاف په حقله فکر مند نه وو. خو چې کله خلقو د یهوداه د اوسېدونکو مخالفت وکړو نو حضرت زکریاه خلقو له د خدای پاک د تسلی او خیال ساتلو په حقله بیا حوصله ورکړه چې ضرور به خدای پاک بنی اسرائیلو سره خپل لوظ جاری ساتی. د حضرت زکریاه د خدمت په دوران کې د حضرت عیسیٰ مسیح په حقله امید بیا تازه کړی شو، او د کتاب اختتام دې لوظ سره کیږی چې مالک خدای به په ټوله دُنیا باندې خپله حکمرانی قائمه کړی. د حفظ کولو دپاره ۱:۳ آیت ”ما ته راواپس شی، او زه به تاسو له راواپس شم.“

مالک خُداي ته د راواپس کېدو آواز

۱ د فارس بادشاه داريوس د بادشاهي د دوېم کال په اتمه مياشت، د مالک خُداي کلام په زکرياه پېغمبر، د برکيا په زوي چې د عدو زوي وو نازل شو، (۲) ”ستاسو پلار نيکه ته مالک خُداي ډېر غصه وو. (۳) نو په دې وجه خلقو ته ووايه چې، مالک خُداي ربُ الافواج فرمائي چې ما ته راواپس شي، او زه به تاسو ته راواپس شم، مالک خُداي ربُ الافواج فرمائي. (۴) د خپل پلار نيکه په شان مه جوړېږئ، چا ته به چې پخوانو پېغمبرانو فرمائيل چې، ”مالک خُداي دا فرمائي چې، د خپلې بدعمرې نه او د خپل بدعمره کارونو نه اوږئ.“ خو هغوي به ما ته غوږ نه نيولو او نه به يې توجو راکوله، مالک خُداي ربُ الافواج فرمائي. (۵) خو ستاسو پلار نيکه اوس چرته دي؟ ولې هغوي او پېغمبران به تر ابده ژوندی وی خه؟ (۶) خو هر خه چې ما د خپلو خدمتگارانو پېغمبرانو په وسيله ستاسو پلار نيکه ته وفرمائيل، هم هغه شان وشو لکه څنگه چې ما حکم ورکړی وو. نو بيا هغوي توبه وويسته او وې وئيل، مالک خُداي ربُ الافواج مونږ سره هغه خه وکړل د کوم چې زمونږ طريقې او عملونه حقدار وو، هغه مونږ سره هغه خه وکړل د خه کولو چې هغه اراده کړې وه.“

د آسونو په حقله د پېغمبر رويا

۷ د داريوس د بادشاهي په دوېم کال، د يوولسمې مياشتې په څليريشتمه ورځ چې د شيباط مياشت وه، د مالک خُداي کلام زکرياه د برکيا په زوي چې د عدو زوي وو نازل شو، (۸) په شپه کېنې ما يوه رويا وليده، او هلته زما په وړاندې يو سپر په سور آس سور وو. هغه آس د سر درو ونو په مينځ کېنې په يو تنگه وادي کېنې ولاړ وو. د هغه نه شاته سره، نسواری او سپين آسونه وو. (۹) ما تپوس وکړو، ”دا خه دي، زما مالک؟“ هغه فرېنتې چې ما سره يې خبرې کولې جواب راکړو، ”زه به تا ته وښايم چې دا خه دي.“ (۱۰) بيا هغه سپر چې د سر درو ونو مينځ کېنې ولاړ وو هغه جواب راکړو، ”دا

هغه څوک دے چې مالک خدائ راږلے دے چې په دُنیا کښې گشت وکړی. (۱۱) او هغوی د مالک خدائ فرښتې ته خبر ورکړو، څوک چې د سر درو ونو په مینځ کښې ولاړه وه، ”مونږ په ټوله دُنیا کښې گشت وکړو او پته راته ولگېده چې ټوله دُنیا په آرام او امن کښې ده.“ (۱۲) بیا د مالک خدائ فرښتې وفرمائیل، ”مالک خدایه، ربُ الافواجه، تَه به ترڅو پورې په یروشلم او د یهوداه په علاقو رحم نه کوې، چا ته چې تَه د اویا کالو نه غصه یې؟“ (۱۳) نو مالک خدائ په رحم او نرم لفظونو هغه فرښتې سره خبرې وکړې چا چې ما سره خبرې کولې. (۱۴) بیا هغه فرښتې چا چې ما سره خبرې کولې راته یې وفرمائیل، ”د دې کلام اعلان وکړه چې مالک خدائ ربُ الافواج دا فرمائی، زه په یروشلم او صیون ډېر زیات غېرت کوم. (۱۵) خو زه هغه نورو قومونو ته ډېر غصه یم چې په امن او سکون کښې ژوند کوی. زه خپلو خلقو ته لږ غصه وم، خو دې قومونو هغوی ته زما د ارادې نه زیات نقصان ورکړو. (۱۶) په دې وجه، مالک خدائ دا فرمائی، زه به یروشلم ته واپس رحم سره راشم، او هلته به زما کور بیا آباد شی. او د ناپ تول تارونه به په یروشلم راښکلے شی، دا مالک خدائ ربُ الافواج فرمائی. (۱۷) نو دا هم ووايه، مالک خدائ ربُ الافواج فرمائی چې، زما ښارونه به بیا د برکت نه ډک شی، او مالک خدائ به بیا صیون له تسلی ورکړی او یروشلم به لکه د خپل ښار دوباره غوره کړی.“

څلور ښکرونه او څلور لوهاران

(۱۸) بیا ما بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور ښکرونه وُو. (۱۹) ما تپوس وکړو، د هغه فرښتې نه چې ما سره یې خبرې کولې، ”دا څه دی؟“ هغې جواب راکړو، ”دا هغه ښکرونه دی چې یهوداه، اسرائیل او یروشلم یې خواره واره کړی دی.“ (۲۰) بیا مالک خدائ ما ته څلور لوهاران وښودل. (۲۱) ما ترې نه تپوس وکړو چې، ”دا څلور کسان د څه ډپاره راروان دی؟“ نو فرښتې جواب راکړو، ”دا څلور ښکرونه هغه قومونه دی چې

يهوداه يې عاجز او تس نس كړو. نو اوس دا لوهاران راغلی دی چې دا قومونه وپروى او رابنكته يې كړى او د هغوى كبر ختم كړى.

سرې د ناپ فيتي سره

۱) بيا ما بره وكتل، او هلته زما په وړاندې د ناپ تول فيته په لاس يو سرې ولاړ وو. ۲) نو ما ترې نه تپوس وكړو چې، ”ته چرته روان يې؟“ هغه راته په جواب كښې وفرمائيل، ”د يروشلم ناپ كولو له، چې دا معلوم كړم چې هغه څومره پلن او څومره اوږد دى.“ ۳) نو څه وخت چې كومې فرستې ما سره خبرې كولې هغه مخكښې لاړه نو په دې وخت كښې يوه بله فرسته د هغې سره ملاوېدو دپاره راغله، ۴) او هغې ته يې وفرمائيل، ”په منډه لاړ شه، هغه ځوان سرې ته ووايه چې يروشلم به د دېوالونو نه بغير ښار وى ځكه چې دې كښې به انسانان او ځناور په ډېر لوى تعداد وى. ۵) او زه به په خپله د دې نه گېرچاپېره د اور دېوال يم، مالك خدائ فرمائى، او زه به په خپله د دې ښار په مينځ كښې جلال يم.“

جلاوطن خلق خپل كور ته واپس رابلل

۶) ”راشئ، راشئ. د شمالى ملك د جلاوطنى نه راوتښتى،“ مالك خدائ فرمائى، ”ځكه ما تاسو په ټوله دنيا كښې څلور واړو طرفونو ته خواره كړئ،“ مالك خدائ فرمائى. ۷) ”اے د صيون خلقو راوتښتى، څوك چې په بابل كښې جلاوطن شوى يى.“ ۸) نو مالك خدائ رب الافواج داسې فرمائى، ”زه هغه جلالى خدائ هغه قومونو ته راولېږلم، چا چې ته لوټ كړى يې، ځكه چې هر څوك چې تا سره ولگى نو هغه د خپلې سترگې گاتې سره لگى. ۹) په يقين سره به زه خپل لاس د هغوى خلاف راوچت كړم نو د هغوى غلامان به هغوى لوټ كړى. بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زه مالك خدائ رب

الافواج رالبرلے یم. (۱۰) چغی ووهه او خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. حُکّه چې زه راروان یم، او زه به ستاسو په مینخ کبني اوسپریم، “مالک خُدائ فرمائی. (۱۱) ”په هغه ورخ به ډېر قومونه د مالک خُدائ سره یوځای شی او هغوی به زما خلق شی. زه به ستاسو په مینخ کبني اوسپریم او تاسو به په دې پوهه شی چې مالک خُدائ ربُ الافواج زه تاسو ته رالبرلے یم. (۱۲) مالک خُدائ به په مقدسه زمکه کبني یهوداه لکه د خپلې حصې میراث حاصل کړی او یروشلم به بیا لکه د خپل ښار غوره کړی. (۱۳) اے ټولو انسانانو د مالک خُدائ په وړاندې خاموش ودرېږئ، حُکّه چې هغه په خپله د خپل مقدس ځای نه راوچت شوے دے.”

د مشر امام رویا

۳ (۱) بیا هغه ما ته یسوع مشر امام وښودلو چې د مالک خُدائ د فرښتې په وړاندې ولاړ وو، او الزام لگوونکے یعنی شېطان د هغه په ښی طرف ولاړ وو چې په هغه الزام ولگوی. (۲) مالک خُدائ شېطان ته وفرمائیل، “مالک خُدائ تا رتی، شېطانه. هغه مالک خُدائ، چا چې یروشلم غوره کړے دے، هغه تا رتی. آیا دا سرے هغه سوزېدونکې لرگی په شان نه دے چې د اور نه رابنکلے شوے وی؟” (۳) اوس یسوع په گنده جامو کبني د فرښتې په مخکېني ولاړ وو. (۴) فرښتې هغوی ته وفرمائیل څوک چې د هغه د وړاندې ولاړ وو، “د ده نه گنده جامې وباسے.” بیا هغې یسوع ته وفرمائیل، “وگوره، ما ستا گناهونه لرې کړل، او زه به تا ته ښائسته جامې درواغوندم.” (۵) بیا ما وویل، “هغوی دې د هغه په سر باندې یو پاک پتکے کېږدی،” او هغوی ورته پاک پتکے په سر کېښودو او ښکلې نوې جامې یې ورواغوستلې کله چې لا د مالک خُدائ فرښته د هغه سره هلته ولاړه وه. (۶) د مالک خُدائ فرښتې یسوع له په کلکه وفرمائیل، (۷) “دا هغه څه دی چې مالک خُدائ ربُ الافواج فرمائی، که تہ زما په لار روان یې او زما قانون مني، نو تہ به زما د کور حکمرانی کوې او زما د دربار اختیار به درسره وی، او زه به تا

له د دوی په مینځ کښې ځای درکړم څوک چې دلته ولاړ دی. (۸) واوړه، اے مشر
 امامه یسوع او نور امامان چې ستا په وړاندې ناست دی، تاسو د راتلونکې ښه وخت
 ښه یی، زه به خپل خدمت کونکې راوړم چې څانگه بللې شی. (۹) وگورئ، هغه
 قیمتی کانی چې ما د یسوع په وړاندې اېښی دی. د هغه کانی اووه مخونه دی، او زه به
 په دې نقش ولیکم، مالک خدای رب الافواج فرمائی، او زه به د دې ملک گناهونه په یوه
 ورځ کښې ختم کړم. (۱۰) په هغه ورځ به تاسو هر یو کس خپل گاونډی راوغواړئ چې
 خپل د انگورو او اینځر د ونې لاندې کښېښی، مالک خدای رب الافواج فرمائی.

د سرو زرو ډیوټ او د زیتون د ونې رویا

۴ (۱) بیا کومې فرېښتې چې ما سره خبرې کولې ما له بیا راغله او زه یې بېدار کړم،
 لکه څنگه چې یو سرې د خوب نه راپاڅوی. (۲) ”اوس تا ته څه ښکاری؟“ هغې ما نه
 تپوس وکړو. ما جواب ورکړو، ”زه د سرو زرو یو ډیوټ گورم چې په سر یې د تېلو یوه
 کاسه ده. او د کاسې نه گېرچاپېره اووه ډیوټې دی، او د هرې یوې د باتو سره اووه د تېلو
 فوارې دی. (۳) هم دې سره خوا ته دوه د زیتونو ونې دی، یو د جام ښی طرف ته او بله
 گس طرف ته ده.“ (۴) ما د فرېښتې نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څه
 دی، زما مالکه؟“ (۵) هغې ما ته جواب راکړو، ”آیا تا ته پته نشته چې دا څه دی؟“ ”نه،
 زما مالکه،“ ما جواب ورکړو. (۶) نو هغه فرېښتې ما ته وفرمائیل، ”دا زربابل ته د مالک
 خدای کلام دی، نه په طاقت او نه په قدرت، خو زما په روح باندې، مالک خدای رب
 الافواج فرمائی. (۷) هیڅ څیز هم نه، تر دې چې د زربابل په لار کښې غټ غرونه هم نه
 شی ودرېدلې، دا به د هغه په وړاندې هوار کړی شی. او کله چې زربابل د خدای د کور
 آخری کانی په خپل ځای کښې ږدی، خلق به چغې ووهی، خدای دې برکت ورکړی.
 خدای دې برکت ورکړی.“ (۸) بیا د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۹) ”د زربابل
 لاسونو د خدای د کور بنیاد کېښودو، هم د ده لاسونه به یې مکمل کړی. بیا به تاسو ته

پته ولگی چې مالک خدای ربُ الافواج زه تاسو ته رالپرلے یم. ﴿۱۰﴾ ورو شروعاتو ته په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې هغه د کار په شروع کېدو سره چې د زریابل په لاس کېښي سال وگوري خوشحالیږي. دا اووه ډیوې د مالک خدای د سترگو نمائندگی کوي، چې د هغوی په ذریعه د ټولې دنیا لټون کوي. ﴿۱۱﴾ بیا ما د فریښتي نه تپوس وکړو، ”دا د زیتونو دوه ونې څه دی چې د ډیوټ ښي او گس طرف ته دی؟“ ﴿۱۲﴾ او بیا ما هغې نه تپوس وکړو، ”دا دوه د زیتونو څانگې چې د سرو زرو دوه نلکو په خوا کېښي دی چې ترې تېل بهیږي دا څه دی؟“ ﴿۱۳﴾ هغې جواب راکړو، ”آیا تا ته پته نشته چې دا څه دی؟“ ”نه، مالک، ما ورته وویل. ﴿۱۴﴾ نو هغې وفرمائیل، ”دا دوه غوره شوی سړی دی چې د ټولې دنیا د مالک خدمت وکړي.“

د الوتونکی طومار رویا

۵ ﴿۱﴾ ما بیا وکتل، هلته په هوا کېښي زما په وړاندې یو کولاو شوې طومار وو. ﴿۲﴾ نو فریښتي زما نه تپوس وکړو چې، ”تا ته څه ښکاري؟“ ما جواب ورکړو چې، ”ما ته په هوا کېښي یو کولاو طومار ښکاري چې لس گزه اوږد او پینځه گزه پلن دے.“ ﴿۳﴾ او هغې ما ته وفرمائیل، ”دا هغه لعنت دے چې په ټوله دنیا کېښي به راشي، ځکه څه چې د ده په یو اړخ کېښي لیکلې شوی دی د هغې په مطابق، هر یو غل به وشړلې شي، او څه چې د دې په بل اړخ لیکلې شوی دی د هغې په مطابق، هر څوک چې د دروغو قسمونه خوري هغوی به لرې کړي شي. ﴿۴﴾ مالک خدای ربُ الافواج فرمائي، زه به دا لعنت بهر ولېږم، او دا به د غل کور ته او د هغه چا کور ته ورننوځي څوک چې زما په نوم د دروغو قسمونه خوري. دا به په هغه کور کېښي پاتې شي او دا به د دې لرگی او کانی دواړه په پوره توگه تباہ کړي.“

په ټوکری کبني د بنخي په حقله رويا

٥) بيا هغه فرېسته چې ما سره يې خبرې کولې ما ته نزدې راغله او ما ته يې وفرمائيل، ”بره وگوره او هغه څه چې بنکاري دا څه دی.“ ٦) ما ترې تپوس وکړو چې، ”دا څه دی؟“ هغې جواب راکړو، ”دا د پېمانې ټوکری ده.“ او هغې دا وفرمائيل چې، ”چې د ټول مُلک د خلقو د بې انصافي نه پکه ده.“ ٧) بيا د سيکې دروند سر د ټوکری نه اوچت کړې شو، او په ټوکری کبني يوه بنځه ناسته وه. ٨) فرېستي وفرمائيل، ”د دې بنځې نامه بدعمرلی ده،“ او هغې هغه په ټوکری کبني بيا وردیکه کړه او د سيکې دروند سر يې پرې کېښودو. ٩) بيا ما بره وکتل، او زما په وړاندې دوه بنځې وې، چې وزرې يې په هوا کېښې وې. د هغوی وزرې لکه د زانې د وزرې په شان وې، او هغوی دا ټوکری د زمکې نه آسمان ته وخېژوله. ١٠) ”هغوی دا ټوکری چرته وړي؟“ ما د هغه فرېستي نه چې ما سره يې خبرې کولې تپوس وکړو. ١١) هغې جواب راکړو چې، ”د بابل مُلک ته چې د هغې دپاره هلته يو کور تيار کړی. کله چې هغه تيار شي، نو هلته به ټوکری په خپل ځای کېښودې شي.“

څلور جنګي گاپي

٦) ١) ما بيا بره وکتل، او هلته زما په وړاندې څلور جنګي گاپي د پیتلو د دوو غرونو د مینځ نه راروانې وې. ٢) ورومبې گاپي کبني سره آسونه، دوپمه کبني تور آسونه و، ٣) درپمه کبني سپين آسونه او څلورمه کبني برگ آسونه و، ټول پېر مضبوط و. ٤) ما د هغه فرېستي نه تپوس وکړو چا چې ما سره خبرې کولې، ”دا څه دی زما مالک؟“ ٥) فرېستي راله جواب راکړو، ”دا د آسمان څلور روحونه دی، دا د ټولې دنيا د مالک خدای د حضور نه بهر راوتل. ٦) هغه گاپي چې تور آسونه يې دی د شمال مُلک طرف ته، د سپينو آسونو والا د مغرب طرف ته، او د برگو آسونو والا د جنوب طرف ته

روانه ده. ۷ کله چې هغه طاقتور آسونه بهر ووتل، نو هغوی د دُنیا د گشت لگولو دپاره بې صبره وُو. او هغې وفرمائیل، ”لار شئی او په دُنیا کښې گشت ولگوئ.“ نو هغوی د دُنیا د گشت لگولو دپاره لارل. ۸ بیا هغې ما ته آواز وکړو چې، ”گوره، کوم آسونه چې د شمال طرف ته روان دی هغوی زما غصه په شمال مُلک کښې سپره کړه.“

د یشوع دپاره تاج

۹ بیا د مالک خدای کلام په ما نازل شو، ۱۰ ”د جلاوطن کړې شوی خلدی، طویبیا او یدعیاه نه سپین زر او سره زر واخله، څوک چې د بابل نه راغلی دی. هم په هغه ورځ د یوسیا د صفیاه د زوی کور ته لار شه. ۱۱ د هغوی د سپینو زرو او سرو زرو تحفه واخله او تاج ترې جوړ کړه، او دا د مشر امام د یهو صدق د زوی یشوع په سر کړه. ۱۲ هغه ته ووايه چې، مالک خدای رب الافواج دا فرمائی، ”دا هغه سپرې دې د چا نوم چې څانگه ده، او دې به د خپل ځان نه څانگې خورې کړی او د مالک خدای کور به جوړ کړی. ۱۳ دا هغه څوک دې چې د مالک خدای کور به جوړ کړی او د ده ته به د بادشاهی جامې ورواغوستې شی او په تخت به کښېنی او بادشاهی به کوی. او په خوا کښې به امام د ده تخت سره ولاړ وی. او د دواړو په مینځ کښې به جوړ توپ وی.“ ۱۴ د خلدی، طویبیا، یدعیاه او حین د صفیاه زوی ته به تاج د مالک خدای په کور کښې د یادگار په توگه ورکړې شی. ۱۵ هغه څوک چې لړې دی هغوی به راشی او د مالک خدای د کور په جوړولو کښې به مدد وکړی. او تاسو ته به پته ولگی چې مالک خدای رب الافواج زه تاسو ته رالېږلې یم. دا به وشي خو چې تاسو د مالک خدای د خپل خدای پاک پوره تابعداری وکړئ.“

انصاف او رحم، روژه نه

۷ د داریوس د سلطنت په څلورم کال، د مالک خدای کلام په زکریاه نازل شو د

نهمې مياشتې په څلورمه ورځ د کسلو په مياشت کېښې. ﴿٢﴾ د بيت ايل خلقو شراضر او رجم ملک سره د خپلو سرو ولېرل، چې مالک خدائ ته زاری وکړی ﴿٣﴾ چې د مالک خدائ ربُ الافواج د کور د امامانو او پېغمبرانو نه تپوس وکړی چې، ”آيا مونږ ماتم وکړو او روژه ونيسو په پينځمه مياشت کېښې، لکه څنگه چې مونږ دا د ډېرو کالونو نه کوو؟“ ﴿٤﴾ بيا د مالک خدائ ربُ الافواج کلام په ما نازل شو، ﴿٥﴾ ”د دې ملک د ټولو خلقو نه او امامانو نه پوښتنه وکړه، کله چې تاسو روژه نيوله او ماتم مو په پينځمه او اوومه مياشت کېښې د تېرو اويا کالو راسې کولو، آيا دا روژې په حقيقت تاسو زما دپاره نيولې؟“ ﴿٦﴾ او کله چې تاسو خوراک څښاک کولو، آيا دا تاسو د ځان دپاره نه کولو؟ ﴿٧﴾ آيا دا هغه کلام نه دے چې ما مالک خدائ فرمائيلی ؤو د وړومبيو پېغمبرانو په ذريعه کله چې په يروشلم او د دې نه گېرچاپېره کلو کېښې سکون او برکت وو، او نجب او د مغربي غرونو لمنې بسنه آبادې وې؟“

د نافرمانۍ په وجه جلاوطني

﴿٨﴾ او د مالک خدائ ربُ الافواج کلام بيا په زکرياه نازل شو، ﴿٩﴾ ”دا مالک خدائ ربُ الافواج فرمائي، په رښتيا سره انصاف کوئ، يو بل سره رحم او مينه کوئ. ﴿١٠﴾ په کونډو، يتيمانو، په پردو او غريبانانو ظلم زياتے مه کوئ. په خپلو زړونو کېښې يو بل ته شېطاني سوچونه مه کوئ. ﴿١١﴾ خو هغوی په دې غور کولو نه انکار وکړو، او په سرکشي سره يې ورته شا کړه او خپل غوږونه يې بند کړل. ﴿١٢﴾ هغوی خپل زړونه لکه د هيرې سخت کاني په شان سخت کړل او هغوی هغه حکمونو يا تعليماتو ته توجه نه ورکوله چې مالک خدائ ربُ الافواج د خپل روح نه د پخوانو پېغمبرانو په ذريعه رالېرلي ؤو، نو په دې وجه مالک خدائ ربُ الافواج سخت په قهر شو. ﴿١٣﴾ کله چې ما ورته آواز وکړو، نو هغوی نه اورېدلو، او نو اوس کله چې هغوی آواز وکړی، نو زه به يې نه اورم، مالک خدائ ربُ الافواج فرمائي. ﴿١٤﴾ ما هغوی د طوفان په ذريعه په لری قومونو کېښې خواره واره کړل، چرته چې هغوی لکه د پردو په شان اوسېدل. د هغوی ملک وران

ويچار پروت ؤو او د هغوى نه پس ورته څوك نه شو راتلے. نو دغه شان د هغوى خپل
بنكلے ملك په صحرا بدل شو.“

د مالک خدائى يروشلم ته د برکت وعدي

۱ بيا د مالک خدائى ربُ الافواج كلام په ما نازل شو، ﴿۲﴾ مالک خدائى ربُ

الافواج دا فرمائى چې، ”زه په يروشلم پېر زيات غېرت كوم، زه د هغې دپاره سوزېرم.“

۳ مالک خدائى دا فرمائى چې، ”زه به صيون ته راواپس شم او په يروشلم كېنې به

اوسېرم. بيا به يروشلم وفادار ښار بللے شى، او د مالک خدائى ربُ الافواج غر به

مقدس غر بللے شى.“ ﴿۴﴾ مالک خدائى ربُ الافواج دا فرمائى، ”يو ځل بيا به زاړه

سپرى او ښځې د يروشلم په كوڅو كېنې كېنې، هر يو سره به د بوډاتوب په وجه په لاس

كېنې كونتى وى. ﴿۵﴾ د ښار كوڅې به د هلکانو او جينكو نه پكې وى او په كېنې به لوبې

كوى.“ ﴿۶﴾ مالک خدائى ربُ الافواج دا فرمائى، ”كېدے شى چې د هغه وخت پاتې

شوى خلقو ته دا ناممکنه ښكاري، خو آيا دا به ما ته هم ناممکنه ښكاري؟“ مالک خدائى

ربُ الافواج فرمائى. ﴿۷﴾ مالک خدائى ربُ الافواج دا فرمائى، ”زه به خپل خلق د مشرق

او مغرب د ملكونو نه بچ كړم. ﴿۸﴾ زه به هغوى واپس راوړم چې په يروشلم كېنې

اوسېرى، هغوى به زما خلق وى، او زه به په ايماندارۍ او صداقت د هغوى خدائى پاك

يم.“ ﴿۹﴾ مالک خدائى ربُ الافواج دا فرمائى چې، ”تاسو څوك چې دا كلام اوس اورئ

چې نيانو فرمائيلے دے څوك چې هلته ؤو كله چې د مالک خدائى ربُ الافواج د كور

بنياد كېښودے شو، خپل لاسونه مضبوط كړئ چې د خدائى پاك كور جوړ شى. ﴿۱۰﴾ د

هغه وخت نه مخكېنې د انسان او ځناور چا دپاره هم د مزدورى پېسى نه وې. هيڅ

څوك هم خپل كاروبار ته د خپلو دشمنانو په وجه په حفاظت سره نه شو تلے، ځكه

چې ما هر سرے د خپل گاونډى دشمن كړے وو. ﴿۱۱﴾ خو زه به اوس د دې خلقو پاتې

شوو سره داسې معامله ونه كړم لكه چې ما مخكېنې كړې وه،“ مالک خدائى ربُ الافواج

فرمائی. ﴿۱۲﴾ ”تخم به په خیر سره کړلے کيږی، د انګورو بوتی به ښه مېوه کوی، زمکه به خپل فصلونه کوی، او آسمانونه به پرڅه وروی. زه به دا هر څه د میراث په توګه د دې خلقو ژوندی پاتې شوو ته ورکړم. ﴿۱۳﴾ څنگه چې ته د قومونو دپاره د لعنت ښه وې، اے یهوداه او اسرائیله، نو داسې به زه تا بچ کړم، او ته به د برکت سبب وګرځې. مه یرېږه، او تکره شه.“ ﴿۱۴﴾ مالک خدای رب الافواج دا فرمائی، ”څنگه چې ما په تاسو باندې د افت راوستلو پخه فیصله وکړه او هیڅ رحم مې ونه کړو کله چې ستاسو پلار نیکه زه غصه کړم،“ مالک خدای رب الافواج فرمائی، ﴿۱۵﴾ ”نو اوس ما پخه اراده کړې ده چې یروشلیم او یهوداه ته به برکت ورکړم. یرېږه مه. ﴿۱۶﴾ دا هغه کارونه دی چې تاسو به یې کوئ، یو بل ته رښتیا خبره کوئ. او په خپل عدالت کښې د انصاف نه کار اخلئ، نو دا به امن راولی. ﴿۱۷﴾ د خپل ګاونډی خلاف خرابې منصوبې مه جوړوئ، او د دروغو قسمونو خوړلو سره مینه مه کوئ. زه د دې ټولو څیزونو نه نفرت کوم،“ مالک خدای فرمائی. ﴿۱۸﴾ بیا د مالک خدای رب الافواج کلام په ما نازل شو. ﴿۱۹﴾ دا هغه څه دی چې مالک خدای رب الافواج یې فرمائی، ”د یهوداه دپاره د څلورمې، پینځمې، اوومې او لسمې میاشت روژې نیول به د خوشحالی موقعې او د خوشحالی اخترونه وی. په دې وجه رښتیا او امن سره مینه ساتئ.“ ﴿۲۰﴾ دا هغه څه دی چې مالک خدای رب الافواج یې فرمائی، هغه وخت را روان دے چې ”دېر خلق او د ډېرو ښارونو اوسېدونکی به یروشلیم ته راشی، ﴿۲۱﴾ او د یو ښار خلق به بل ته ځی او وائی به، راځئ چې په شریکه د مالک خدای نه سوال وکړو او د مالک خدای رب الافواج لټون وکړو. زه په خپله هم ورځمه. ﴿۲۲﴾ او ډېر خلق او طاقتور قومونه به یروشلیم ته راشی چې د مالک خدای رب الافواج لټون وکړی او د هغه نه برکت وغواړی.“ ﴿۲۳﴾ دا هغه څه دی چې مالک خدای رب الافواج یې فرمائی، ”په هغه ورځو کښې به لس سړی د ټولو ژبو او قومونو نه هر یو د یو یهودی د چوغې لمنه کلکه ونیسی او وائی به، مونږ پرېږده چې تا سره لاړ شو، ځکه چې مونږ اوربدلی دی چې مالک خدای ستا مل دے.“

د بنی اسرائیلو د دشمنانو عدالت

۹

۱) د مالک خدای پېغام د حدک د ملک خلاف دے او دا به په دمشق نازل شی،

حککه چې د خلقو او د بنی اسرائیلو د ټولو قبیلو سترگې مالک خدای ته دی. ۲) او

حمات ته هم چې د دې سره یې سرحدونه دی، او په صور او صیدا هم اگر که هغوی ډېر

ماهران دی. ۳) د صور خلقو ځان دپاره پخه قلعه جوړه کړه، او هغې سپین زر لکه د

خاورې پیری، او سره زر یې لکه د کوڅو د گندونو په شان راغونډ کړل. ۴) خو مالک

خدای به د دې ملکیت قبضه کړی. او د دې ټول قدرت به په سمندر کښې تباہ کړی، او

دا به په اور وسوزولې شی. ۵) د اسقلون ښار به دا وگوری او وبه یرپړی. غزه به د

یرې نه په لېزان شی. او عقرون به هم، حککه چې د هغې امید به ختم شی. د غزه بادشاه

به مړ شی او اسقلون به شاړ شی. ۶) پردی خلق به اشدود قبضه کړی، او زه به د

فلسطیانو غرور ختم کړم. ۷) زه به د هغوی د ځلو نه د وینو پکه غوښه راکاړم، او د

هغوی د غاښونو نه به حرامه قربانی راوباسم. او ژوندی پاتې شوی فلسطیان به زمونږ د

مالک خدای عبادت وکړی او د یهوداه د یوې قبیلې په شان به شی. د عقرون فلسطیان به

زما خلقو سره یوځای شی، لکه څنگه چې پخوانی یبوسی یو ځلی یوځای شوی ؤو. ۸)

نو زه به د حمله کوونکی لښکر خلاف د خپل کور حفاظت کوم. زما په خلقو به بیا

هیڅکله ظالمان راونه خپږی، حککه چې زه اوس په خپله د دې حفاظت کوم.

د صیون د بادشاه راتلل

۹) ډېره خوشحالی وکړه، اے صیون لورې. د خوشحالی نه چغې ووهه، د یروشلم

لورې. وگورئ، ستاسو بادشاه تاسو ته راروان دے، هغه صادق او خلاصونکے دے،

هغه حلیم او په خره سور دے، په کوچانی یعنی په کوچی باندې. ۱۰) زه به د افرائیم نه

جنگی گاپی بوخم او جنگی آسونه به د یروشلم نه بوخم، او جنگی لیندې به ماتې کړے

شی. هغه به قومونو ته د امن اعلان وکړی. د هغه بادشاهی به د یو سمندر نه بل سمندر

پورې لويه شى او د فرات سيند نه به تر د دُنيا آخري حدودو پورې وى. (۱۱) اے زما قوم، ما تاسو سره لوظ وكړو او د هغې تصديق د قربانى وينې سره وشو، د دې دپاره چې زه به ستاسو قېديان د اوچ كندو نه آزاد كړم. (۱۲) خپلې قلعي ته په اُميد سره واپس راشئ، اے قېديانو، زه هم اوس اعلان كوم چې تاسو به زه يو په دوه بيا آباد كړم. (۱۳) زه به يهوداه داسې راکاږم لکه څنگه چې زه خپله د غشى لينده راکاږم او د اِفرائيم نه به يې لکه د غشو پک كړم. زه به ستا زامن، اے صيونه، د يونان د زامنو خلاف راپاروم، او تا نه به د جنگيالى توره جوړه كړم. (۱۴) بيا مالک خُداى به د هغوى دپاسه رابنكاره شى، د هغه غشى به لکه د برېښنا په شان ځلېږي. مالک خُداى ربُ الافواج به بيگل وغږوي، هغه به د جنوب طرف طوفان كېښي راشي. (۱۵) او مالک خُداى ربُ الافواج به د هغوى حفاظت كوي، هغوى به دشمنان تباه كړي او په هغوى به د ليندو كاڼو سره غالب شى. هغوى به د شرابيانو په شان شور كوي، هغوى به لکه د هغه جام په شان پک وى چې د قربان گاه په گوټونو د وينې شيندلو دپاره استعمالېږي. (۱۶) مالک خُداى د هغوى خُداى پاك به هغوى په هغه ورځ د خپلو خلقو د شپونكى په توگه بچ كړي. هغوى به د هغه په مُلك كېښي لکه د تاج د قيمتي كاڼو په شان ځلېږي. (۱۷) هغوى به څومره ښكلي او ښائسته وى. غله به ځوانان سپري، او نوى مے به ځوانې ښځې څر به كړي.

مالک خُداى به د يهوداه حفاظت وكړي

۱۰ (۱) مالک خُداى ته په سپرلى كېښي د باران دپاره سوال وكړئ. ځكه چې دا مالک خُداى دے چې طوفانى وريځې رالېږي. هغه باران وروى او د هر چا دپاره په پټو كېښي شنه بوتې پېدا كوي. (۲) بُتان د فريب خبرې كوي، فالگر هغه رويا گوري چې دروغ وى، هغوى د خوبونو غلط تعبير كوي، او هغوى بې فائدي تسلى وركوي. نو ځكه خلق د وركو شوو گډو په شان سرگردانه گرځي. په هغوى ځكه ظلم كيږي چې شپون يې نشته. (۳) ”زما غصه د شپونكو خلاف زياته شوې ده، او زه به حكمرانانو له سزا

ورکرم، حُڪه چي مالڪ خُداي به د خپلي رمي حفاظت کوي، د يهوداه د قوم، او هغوي به لکه د جنگ د فخر آس جوړ کړي. ﴿٤﴾ د يهوداه نه به د گوټ کاني، د خبمي مورې، د جنگ لينده جوړه شي، د هغي نه به هر يو حکمران راشي. ﴿٥﴾ هغوي به يو خائي لکه د طاقتورو خلقو په شان په جنگ کبني دشمنان د کوڅي په ختو کبني د پښو لاندې کړي. حُڪه چي مالڪ خُداي د هغوي سره دے، هغوي به جنگ وکړي او د آسونو سواره به لاندې راوغورزوي. ﴿٦﴾ زه به د يهوداه خلق تکړه کرم او د يوسف قوم به بچ کرم. زه به هغوي بيا آباد کرم حُڪه چي زه په هغوي رحم کوم. هغوي به داسي وي لکه چي کله ما هغوي نه وي رد کړي. حُڪه چي زه مالڪ خُداي د هغوي خُداي پاک يم، او زه به د هغوي دُعا ته جواب ورکوم. ﴿٧﴾ افرائيميان به لکه د جنگيالو په شان شي، او د هغوي زړونه به داسي خوشحاله وي لکه چي مے يې خبلي وي. د هغوي اولاد به دا وگوري او خوشحاله به وي، د هغوي زړونه به په مالڪ خُداي کبني خوشحاله وي. ﴿٨﴾ زه به هغوي ته شپيلے ووهم او يو خائي ته به يې راغونډ کرم. يقيناً زه به هغوي آزاد کرم، هغوي به بي شمېره کرم څنگه چي مخکبني وُو. ﴿٩﴾ اگر که ما هغوي په قومونو کبني خواره واره کړي دي خو په لرې مُلونو کبني به هغوي ما ياد ساتي. هغوي او د هغوي بچي به ژوندي پاتي شي، او واپس به راشي. ﴿١٠﴾ زه به هغوي واپس راولم د مصر نه او هغوي به د اسور نه راجمع کرم. زه به هغوي راولم جلعاد او لبنان ته، او هلته به د هغوي ټولو دپاره کافي خايونه نه وي. ﴿١١﴾ هغوي به د مصيبت د سمندر نه تېر شي، چپي وهونکے سمندر به خاموش شي، او د نيل درياب ژورې اوبه به اوچې شي. د اسور غرور به رابښکته شي، او د مصر شاهي طاقت به ختم شي. ﴿١٢﴾ زه به هغوي له په مالڪ خُداي کبني طاقت ورکرم، او د هغه په نوم به هغوي روان وي، “مالڪ خُداي فرمائي.

مالڪ خُداي به طاقتور مُلکونه رانسکور کړي

﴿١﴾ خپلي دروازي کولاو کړه، اے لبنان، چي اور ستا د ديار وڼي وسوزوي. ﴿٢﴾

فرياد وکړه، اے د نخترونې، ځکه چې د ديار ونې راغورزېدلې دي، هغه د شان او شوکت والا ونې تباہ شوې دي. فرياد وکړئ، اے د بسن د څېرو ونو، گن ځنگلونه هم ختم شول. (۳) د قوم شپونکو فرياد ته غور ونيسئ، د هغوئ د څرن شنه ځايونه تباہ شول. د زمرو غرمبار ته غور ونيسئ، د اردن گن ځنگلونه تباہ شول.

دوه شپونکي

(۴) مالک خدائ زما خدائ پاک دا فرمائي، ”هغه گډې وڅروه چې د حلالې دپاره نښه شوې دي. (۵) د دې اخستونکي دا حلالې کړي او سزا ورته ملاو نه شي. چې څوک يې خرڅوي هغوئ وائي، د مالک خدائ ثناء صفت دې وي، مونږ مالداره شو. د دې خپل شپونکي په دې رحم نه کوي. (۶) نو زه به هم نور د دې ملک په خلقو رحم ونه کړم،“ مالک خدائ فرمائي. ”زه به هر يو خپل گاونډي ته او خپل بادشاه ته حواله کړم. هغوئ به په ملک ظلم وکړي، او زه به دوي د هغوئ د لاسونو نه بچ نه کړم.“ (۷) نو ما د هغه گډو شپونتوب وکړو چې د حلالولو دپاره نښه کړې شوي دي، په خاص طور مظلومي گډې. بيا ما دوه چوکي واخستې چې يوه ”فضل“ او بله ”اتفاق“ بلل کېده، او ما پرې د گډو شپونتوب وکړو. (۸) په يوه مياشت کېنې ما د قوم د درې شپونکو نه ځان خلاص کړو. خو گډو ما نه نفرت وکړو، او زه د هغوئ نه تنگ شوم (۹) او ومې وئيل، ”زه به نور ستاسو شپون نه يم. پرېږدئ چې کومې مري هغه دې مړې شي، او چې کومې تباہ کيږي هغه دې تباہ شي. پرېږدئ چې کومې پاتې شي هغه دې د يو بل غوښې وخوري.“ (۱۰) بيا ما خپله امسا واخستله چې نوم يې ”فضل“ وو او ماته مې کړه، او هغه لوظ مې مات کړو چې ما ټولو قومونو سره کړې وو. (۱۱) دا هم په هغه ورځ مات شو. او د گډو سوداگرو چا چې ما ته کتل پوهه شول چې دا د مالک خدائ کلام دے. (۱۲) ما هغوئ ته وئيل، ”که تاسو سوچ کوئ چې دا ښه دي، ما ته خپله مزدوري راکړئ، خو که ښه نه وي، نو ځان سره بې کړئ.“ نو هغوئ ما له دېرش د سپينو زرو سيکې مزدوري راکړه. (۱۳) او مالک خدائ ما ته وفرمائيل، ”دا په خزانه کېنې ورغورزو.“ دا اوچت قيمت

دے کوم قیمت چې هغوی زما ولگولو، بیا ما دا دېرش د سپینو زرو سیکې واخستلې او د مالک خدای د کور په خزانه کښې مې وروغورزولې. (۱۴) بیا ما خپله دوپمه امسا ماته کړه چې نوم یې ”اتفاقی“ وو، او د یهوداه او د اسرائیل په مینځ کښې ورورولی مې ماته کړه. (۱۵) بیا مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”د کم عقل شپون سامان یو ځل بیا راواخله. (۱۶) ځکه چې زه یو شپون راولم په دې ملک چې هغه به د ورک شوو پرواه نه کوی، یا به خواره شوی نه لټوی، یا به زخمی شوو له شفا نه ورکوی، نه به صحتمندو له خوراک ورکوی، خو هغه به د څرب گدانو غوښه خوری او د دوی سومونه به وشلوی. (۱۷) افسوس دې په بې کاره شپون وی، چې رمه پرېږدی. توره دې د هغه لاس او د هغه ښی سترگه ووهی. د هغه لاس دې مکمل اوچ شی، او د هغه ښی سترگه دې بلکل رنده شی.“

د یروشلم دشمنان به تباہ شی

۱۲ (۱) د بنی اسرائیلو په حقله دا د مالک خدای پېغام دے. د هغه مالک خدای، چا چې آسمانونه خواره کړی دی، چا چې د زمکې بنیادونه اېښی دی، او چا چې بنی آدم له ساه ورکړې ده، هغه فرمائی، (۲) ”زه به یروشلم نه د شرابو پیاله جوړه کړم چې گېرچاپېره قومونه یې په څښلو سره سرگردانه شی، کله چې هغوی خپل فوجیان د یهوداه او یروشلم محاصره کولو دپاره رالېږی. (۳) په هغه ورځ، کله چې د زمکې ټول قومونه د دې خلاف یو ځای شی، زه به د یروشلم نه د ټولو قومونو دپاره یو نه خوځېدونکې کانې جوړ کړم. هر هغه څوک چې د دې د لرې کولو کوشش کوی هغوی به خپل ځانونه زخمی کړی. (۴) په هغه ورځ به زه هر آس اوتر کړم او د دې سواره به لیونی کړم،“ مالک خدای فرمائی. ”زه به د یهوداه په قوم باندې نظر ساتم. خو زه به د دوی د دشمنانو ټول آسونه راندۀ کړم. (۵) بیا د یهوداه حکمرانان به په خپلو زړونو کښې وائی، د یروشلم خلق مضبوط دی، ځکه چې مالک خدای ربُ الافواج د هغوی خدای پاک دے. (۶) په هغه ورځ به زه د یهوداه حکمرانان لکه د لرگو اور، لکه لمبه وهونکی مشعل

چې د غنمو د گېډۍ په مينځ کښې وى جوړ کړم. دا به ښى او گس طرف ته گېرچاپېره ټول خلق وسوزوى، خو يروشلم به په خپل ځاى روغ رمت پاتې شى. (٧) مالک خدائى به د يروشلم نه وړاندې نورو يهوديانو ته کاميابې ورکړى، تر دې چې د يروشلم خلقو او د داؤد شاهى خاندان ته د يهوداه نه زيات عزت ملاو نه شى. (٨) په هغه ورځ به مالک خدائى هغه خلق بچ کړى څوک چې په يروشلم کښې اوسېږى، نو په هغوى کښې به د ټولو نه کمزورى د داؤد هومره طاقتور وى، او د داؤد اولاد به داسې وى لکه چې خدائى پاک او لکه چې د مالک خدائى يوه فرېسته په خپله د هغوى نه وړاندې روانه وى. (٩) په هغه ورځ به زه د هغه ټولو قومونو تباه کول شروع کړم کوم چې په يروشلم حمله کوى.

ماتم د هغه دپاره څوک چې دوى وځيرلو

(١٠) زه به د داؤد په اولاد او څوک چې په يروشلم کښې اوسېږى د فضل او دُعا روح نازل کړم. هغوى به ما ته گورى، هغه چا ته چې دوى په نېزه وهلى دى، او هغوى به د هغه دپاره داسې ماتم وکړى لکه چې څوک په خپل ايکې يو ماشوم ماتم کوى، او ډېر سخت به خفه شى لکه د چا چې اولنې زوى مړ شوې وى. (١١) په هغه ورځ به په يروشلم کښې لوى وېر وى، داسې لکه د هدرمون وېر چې د مجدو په مېدان کښې وو. (١٢) ټول ملک به ماتم کوى، هره يوه قبيله به په خپله د خپلو ښځو نه جدا يعنې، د داؤد د خاندان قبيله به خپلو ښځو نه جدا، د ناتن قبيله به خپلو ښځو نه جدا، (١٣) د ليوى قبيلې به د خپلو ښځو نه جدا، د سمعى قبيله به خپلو ښځو نه جدا، (١٤) او هره پاتې شوې قبيله به ځان ځان له ماتم کوى او د دوى ښځې به هم ځانله ماتم کوى.

د گناه نه پاکېدل

١٣ (١) ”په هغه ورځ به چينه د داؤد د خاندان او د يروشلم اوسېدونکو دپاره کولاو شى چې دوى د گناه او ناپاکۍ نه پاک کړى. (٢) په هغه ورځ به زه د بتانو نومونه د

مُلک نه ختم کړم، هغوی به نور نه یادیږي،“ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. ”زه به دروغژن پېغمبران او ناپاکه روحونه دواړه د مُلک نه ختم کړم. ﴿٣﴾ او که اوس هم څوک پېشگوئی کوی، د هغه پلار او مور، چا نه چې هغه پیدا دے، به هغه ته وائی، ته به ضرور مړ شي، ځکه چې تا د مالک خدای په نوم دروغ وویل. کله چې هغه پېشگوئی کوی د هغه خپل پلار مور به یې وڅیړي. ﴿٤﴾ په هغه ورځ به پېغمبران په پېشگوئی کولو او په رويا بیانولو شرمیږي. د پېغمبرانو په بېره چوغه اچولو به څوک هم نه دوکه کوی. هغه به وائی، زه پېغمبر نه یم. زه زمیندار یم، زمکه د ځوانی نه زما روزگار دے. ﴿٥﴾ که څوک ترې نه تپوس وکړي، دا زخمونه ستا په بدن باندې د څه دی؟ هغه به جواب ورکړي، دا زخمونه په ما باندې زما د ملگری کور کبني لگېدلی دی.

شپونکې ووژلې شو، او گډې خورې ورې شوې

﴿٧﴾ اے تُورې، زما د شپونکی خلاف راپاڅه، د هغه سپری خلاف چې زما ملگر دے. “ مالک خدای ربُ الافواج فرمائی. ”زه به شپون ووهم، او گډې به یې خورې ورې شي، او زه به خپل لاس د هغوی خلاف اوږد کړم چې واړه دی. ﴿٨﴾ په ټول مُلک کبني، “ مالک خدای فرمائی، ”په درېو کبني به دوه مړه او تباه شي، درېو کبني به یو پاتې شي. ﴿٩﴾ دا درېمه برخه به زه اور کبني واچوم، زه به دوی لکه د سپینو زرو په شان صفا کړم او لکه د سرو زرو به یې آزمائیم. هغوی به زما په نوم آواز وکړي او زه به هغوی له جواب ورکړم، او زه به ووايم چې، دوی زما خلق دی، او هغوی به وائی، مالک خدای زمونږ خدای پاک دے.

د مالک خدای راتل او بادشاهی کول

١٤ ﴿١٠﴾ گورئ، د مالک خدای ورځ راروانه ده چې ستاسو مال به بلکل ستاسو په وړاندې لوټ کړي شي. ﴿١١﴾ زه به ټول قومونه راغونډ کړم چې د یروشلم خلاف جنگ

وکړی، ښار به محاصره شی، کورونه به لوټ شی او ښځې به په زور بې عزته شی. نیم ښار به جلاوطن شی، خو نور پاتې خلق به د ښار نه بونه تلې شی. ﴿٣﴾ بیا به مالک خدای لار شی او د هغه قومونو خلاف به داسې جنگ وکړی، لکه څنگه چې هغه پخوا جنگ کړی وو. ﴿٤﴾ په هغه ورځ به د هغه پښې د زیتونو په غر د یروشلم مشرق طرف ته ودرېږی. او د زیتونو غر به د مشرق نه تر مغرب پورې په مینځ نیم شی، یوه لویه وادی به جوړه شی، دا غر به نیم د شمال طرف ته او نیم د جنوب طرف ته وښوېږی. ﴿٥﴾ بیا به تاسو زما د غره په وادی کښې وتښتئ، ځکه دا به تر آضل پورې رسېدلې وی. تاسو به داسې وتښتئ لکه څنگه چې تاسو د یهوداه د بادشاه عزیزاه په ورځو کښې د زلزلې نه وتښتېدلې. بیا مالک خدای زما خدای پاک به راشی، او ټولې پاکې فرېښتې به هغه سره راشی. ﴿٦﴾ په هغه ورځ به نه ریا او نه یخ او نه کنګل وی. ﴿٧﴾ دا به یو بې مثاله ورځ وی، نه به ورځ وی نه به شپه وی، مالک خدای ته به د دې پته وی. د ماښام په وخت کښې به هم ریا وی. ﴿٨﴾ په هغه ورځ به د ژوند اوبه د یروشلم نه بهیږی، نیمې به د مشرق سمندر ته او نیمې به د مغرب سمندر ته، په گرمی او یخنی کښې بهیږی. ﴿٩﴾ مالک خدای به په ټوله زمکه بادشاه وی، په هغه ورځ به صرف یو مالک خدای وی، او صرف د هغه نوم به وی. ﴿١٠﴾ ټول ملک، د جبع نه تر رمون پورې، د یروشلم جنوب طرف ته، به لکه د عرابه د وادی په شان شی. خو یروشلم به بیا اوچت شی او په خپل ځای به ودرېږی، د بنیامین د دروازې نه تر د زړې دروازې پورې، د ګوټ دروازې پورې، او د حنن ایل د برج نه تر د شاهي انگورو د لنگرو پورې. ﴿١١﴾ دا به بیا آباد شی، دا به بیا هیڅکله هم تباه نه شی. یروشلم به محفوظ وی. ﴿١٢﴾ دا هغه وبا ده چې مالک خدای به په دې هغه خلق مړه کړی چا چې د یروشلم خلاف جنگ کړی وو. د هغوی غوښې به سخا شی چې لا دوی په خپلو پښو ولاړ وی، د دوی سترګې به په خپل ځای سخا شی، او د دوی ژبې به د دوی په ځلو کښې سخا شی. ﴿١٣﴾ په هغه ورځ به مالک خدای خلق په لوی درد اخته کړی. هر سړی به د بل لاس راوښی، او هغوی به په یو بل حمله وکړی. ﴿١٤﴾ تر دې چې یهوداه او یروشلم به په خپلو کښې جنگ کوی. د

گېرچاپېره ټولو قومونو دولت به راغونډ کړې شې، چې په کبنيې به په لويئ مقدار سره زر او سپين زر او جامې وې. (۱۵) هم دغه شان به په آسونو او قچرو، اوبشانو، خرونو او چې خومره ځناور په هغه ځای کبنيې دی افټ نازل شې. (۱۶) بيا به د ټولو قومونو پاتې ژوندی کسان چا چې په يروشلم حمله کړې وه کال په کال د بادشاه، مالک ځدای ربُ الافواج عبادت ته هلته ځی، او د جونگرو اختر به کوی. (۱۷) خو که هر قوم يروشلم ته د تلو او د بادشاه مالک ځدای ربُ الافواج د عبادت نه انکار وکړی، نو په هغوی به باران نه کېږی. (۱۸) که مصریان هلته لاړ نه شې او خپل ځانونه هلته حاضر نه کړی، نو په هغوی به باران نه کېږی. مالک ځدای به په هغوی هغه وبا نازله کړی چې مالک ځدای یې په هغه قومونو رالېږی څوک چې د جونگرو اختر لمانځلو له نه ځی. (۱۹) دا به د مصر او د هغه ټولو قومونو سزا وی چې څوک د جونگرو اختر لمانځلو له نه ځی. (۲۰) په هغه ورځ به د آسونو په گونگرو باندې هم لیکلی وی ”مالک ځدای ته مقدس کړې شوی“ او د پخلی دېگونه د مالک ځدای په کور کبنيې به لکه د هغه مقدسو لوبنو په شان وی چې د قربان گاه په وړاندې دی. (۲۱) هر یو لوبنې به په يروشلم او يهوداه کبنيې مالک ځدای ربُ الافواج ته مقدس وی. او هغوی ټول چې قربانی کولو له راغلی دی هغوی به څه لوبنی واخلي او په کبنيې به پخلی کولې شې. او په هغه ورځ به د مالک ځدای ربُ الافواج په کور کبنيې یو کنعانی سوداگر هم پاتې نه شې.